

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1828.

Ἐξ Αἰγίνης, 10 Νοεμβρίου.

Τὰ ὄρια τῆς Ἐφημερίδος μας δὲν μᾶς συγχωροῦν νὰ δη-
μοσιεύσωμεν λεπτομερῶς ὅλας τὰς ἀγαθὰς εἰδήσεις, τὰς ὁποί-
ας ἐλάβομεν ἕως σήμερον πρῶτ' ἀπὸ τὴν στερεάν Ἑλλάδα: —
Τὴν νύκτα τῆς 22 πρὸς τὴν 23 καὶ τὴν ἡμέραν τῆς 23 τοῦ Ὀκτωβ-
ρίου ἡ Τουρκικὴ φρουρὰ τῆς Δομπρηνῆς [πρωτευούσης τῶν Κραβ-
βάρων] ἐφθάρη κατακράτος εἰς τὴν ἐξοδόντης 800 ἔπασαν
εἰς τὸν τόπον. Ὁ ἀρχηγὸς αὐτῶν Ἀχμέτ Πρεβίστας, ὁ ἀνε-
ψιὸς αὐτοῦ Βελή ἀγαν, ὁ Νεμπή ἀγαν, ὁ Ἰσούφ μπης μετὰ
πολλῶν ἄλλων αἰχμαλῶτων ἐφέρθησαν πρὸχθες ἐνταῦθα.
Μεταξὺ τῶν πλουσίων λαφύρων ἔπασαν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλ-
λῆνων καὶ 400 περίπου ἵπποι καὶ ἡμίονοι.

Μετὰ τὴν μάχην ταύτην προσέβαλον εὐθὺς οἱ ἡμέτεροι καὶ
τὰ σώματα τοῦ Ὄσμάν πασα καὶ Ἀσλάν πασᾶ, καὶ κατετρόπωσαν
καὶ αὐτοὺς τὴν 26, φονεύσαντες 60 καὶ ζωγήσαντες 3.
Πολλοὶ ἵπποι: πάλιν ἔμεναν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν Ἑλλήνων.

Τὴν 5 τοῦ ἐνεστώτος ἡ Λεβαδία παρεδόθη διὰ συνθηκῶν
εἰς τὸν Στρατάρχην. Ἡ ἐχθρικὴ φρουρὰ ἀνγκειμένη ἐκ 1000
πεζῶν καὶ ἱππέων ἀνεχώρησαν εἰς Ζητούρι καὶ Εὐρίπον.

Ἀφίοντες δὲ τὴν λεπτομερὴ ἐκθεσιν ὅλων τούτων εἰς τὸ ἐξῆς
σπεύδομεν νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας τὰ προ-
ηγούμενα ἡμερολόγια διὰ ν' ἀναπληρωθῇ ἡ συνέχεια τῶν πρά-
ξεων.

Πράξεις τοῦ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα
Γενικοῦ Στρατοπέδου.

Ἐκ Στεβενίκου, τὴν 30 Ὀκτωβρίου 1828.

Ἐνεργήσας ὁ Στρατάρχης τὰ δέοντα ὡς πρὸς τὴν κατὰ-
στάσιν τῶν εἰς Μέγαρον βοηθητικῶν σωμάτων καὶ τῆς φρου-
ρᾶς τῆς Ἐλευσίνος, ἐξεστράτευσεν ἐκεῖθεν κατὰ τὴν 24 τοῦ
παρόντος μετὰ τὰ προσδιωρισμένα σώματα.

Κατέλυσεν εἰς τὴν κοινόπολιν Κούντουρα ὀδεύσας διὰ τοῦ
στενοῦ τῆς Κανδύλας διατάξας ἐκεῖ τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν
τακτικὴν καὶ ἀσφαλῆ ὁδοιπορίαν τοῦ στρατοῦ, διώρισεν ἀρ-
χηγὸν τῆς μὲν ἐμπροσθοφυλακῆς τὸν Δ. Εὐμορφόπουλον με-
τὰς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του δύο πεντακοσιαρχίας, τῆς δὲ ὀπι-
σθοφυλακῆς τὸν ἐκατόνταρχον Χ. Βάρφην, ἔχοντα ὑπὸ τὴν
ὁδηγίαν του καὶ τοὺς ἡμερουσίους στρατοπεδονόμους τῶν
σωμάτων. Ἐδιδάσθη δὲ νὰ διημερεύσῃ αὐτοῦ καθ' ὅλην τὴν
ἡμέραν, διὰ νὰ φθάσῃ τὸ ἱππικὸν καὶ ὅσοι στρατιῶται ἔμει-
ναν ὕστεροι.

Τὴν 26 ὠδεύσε διὰ τοῦ μεγάλου στενώματος τῆς Κάζας,
τὸ μὲν πεζικὸν διὰ τῶν ὑπορείων, ὁ δὲ Στρατάρχης μετὰ
τὸ ἱππικὸν διὰ τοῦ πεδίου τῶν Θηβῶν καὶ τῶν Πλαταιῶν εἰς
Καπρέλι, χωρίον ἐρημον τῆς ἰδίας ἐπαρχίας. Εἰς ταύτην τὴν
ὁδοιπορίαν ὑπέφερε πολὺ ὁ στρατὸς διὰ τὴν μεγάλην ψυχρό-
τητα καὶ τὴν πυκνὴν ομίχλην, ἔξω τούτων ἔμειναν καθ' ὅλην
τὴν νύκτα εἰς τὴν ὑγρᾶσίαν καὶ τὸ ψύχος τῆς ἀτμοσφαίρας
διὰ τὴν ἑλλειψιν οἰκημάτων. Εἰς τοιαυτὴν ἡμέραν ἀπεφάσισεν

ὁ Στρατάρχης τὴν διέλευσιν τοῦ στρατοῦ ἀπὸ τὰς θέσεις ἐκεῖ-
νας διὰ νὰ μὴ παρατηρηθῇ ἐκ τοῦ πλησίον ἡ κίνησις τοῦ
καὶ ὠφεληθῶσιν οἱ Τούρκοι εἰς τὴν εὐκαιρίαν τῆς προετοιμα-
σίας των.

Τὴν 27 ἐκίνησε διὰ τῆς Δομπρηνῆς [τῶν Θεσπιῶν] εἰς τὰ
Χώστια χωρίον δυνατόν κείμενον ὑπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ
Ἐλικῶνος κατὰ μεσημβρίαν. Εἰς τὴν Δομπρηνὴν καὶ τὸ γει-
τνιάζον Κακόσι ἄφησε τὴν ἀναγκαίαν φρουράν. Ἡ ἐμπροσθοφυ-
λακὴ ἀπηντήθη τὴν ἡμέραν αὐτὴν εἰς τὰ Χώστια μετὰ ὡς 200
Τουρκαλθανοὺς ἀγγαρεύοντας ἐν ἀρκετὸν μέρος τῆς Λεβαδίας
εἰς τὴν συνάθροισιν τῶν ἐλαιῶν τοῦ πεδίου. ἀκροβολισθεῖσα
παρεῦθες μετὰ τούτους, τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν δύο ἡμισυ ὥρων.
αὐτοὶ ἀπεκλείσθησαν εἰς τὸ δυνατόν μοναστήριον Δομπρὸν,
ἀπατημένοι ἀπὸ τὸν ὀπλαρχηγὸν Γιάννην Παπᾶν ἀποχωρι-
σθέντα ἀπὸ τούτους, ὡς ὁδηγημένον ἀπὸ τὰ πρῶτα καὶ τὰ
κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν γράμματα τοῦ Στρατάρχου. Ἐνερ-
γήθη ἀμέσως ἡ στενὴ πολιορκία τοῦ μοναστηρίου ἀπὸ τὴν
ιδίαν ἐμπροσθοφυλακὴν καὶ διωρίσθη ταυτόχρονως ὁ πεντακο-
σίαρχος Τριαντάφυλλος Τσουρᾶς νὰ καταλάβῃ τὸ μετόχι Πα-
πλοῦκι καὶ ὅλον ἐκεῖνο τὸ στενὸν διὰ νὰ μὴ βοηθηθῶσιν οἱ
πολιορκούμενοι ἀπὸ τὴν Λεβαδίαν. Μεταξὺ τούτων εὐρί-
σκονται καὶ σημαντικοὶ Ἀλβανοὶ Τσάμιδες ἀρχηγούμενοι
ὅλοι ἀπὸ τὸν Ἀμπάζ ἀγαν Τζάμην ἀρκετὰ εὐπόληπτον.

Εἰς τὴν περίστασιν αὐτὴν δὲν ἐστοχάσθη ὁ Στρατάρχης
ἀρμόδιον τὸ νὰ ἐξοδεύσῃ τὴν ἡμέραν τῆς 28 εἰς ἀνάπαυσιν
μερικὴν τοῦ κοπιασμένου στρατοῦ καὶ προμήθευσιν τῶν τρο-
φῶν του· πρὸ τοῦ ξημερώματος ἔβαλεν εἰς κίνησιν τὰ σώματα
ὅλα, καὶ διὰ νὰ προκαταλάβῃ τὸ Στεβενίκον καὶ ἄλλην καθε-
βοήθειαν τῆς Λεβαδίας, διώδευσεν τὰ στενώματα τοῦ Ἐλικῶνος
καὶ τὰ Κούκουρα καὶ προσέβαλε χωρὶς ἀναβολῆς τὴν δύναμιν
τοῦ Στεβενίκου, χωρίου τῆς Λεβαδίας πρὸς ἀνατολὰς, πολλὰ
δυνατοῦ καὶ ἀπέχοντος τῆς πόλεως ὥρας δύο ἡμισυ. Ἡ δύνα-
μις συνίστατο εἰς 50 μαχίμους Ἀλβανοὺς καὶ ἄλλους Ἑλλήνας
στρατιώτας ὁδηγουμένους ἀπὸ τὸν ὀπλαρχηγὸν Ἰωάννην Ζε-
λιγιαννέον· ἡ ὀλίγη αὕτη ποσότης ἀπεκαθίστατο πολλὰ ду-
νατὴ διὰ τῆς ἐκ φύσεως ὀχυρᾶς θέσεως τῆς. Μόλις ἄρχισεν ἡ
προσβολὴ τοῦ χωρίου, καὶ ἀμέσως ἐράνη εἰς τὸ πεδὶον ἐρχο-
μένη βοήθεια ἀρκετῶν ἱππέων καὶ πεζῶν ἀπὸ τὴν Λεβαδίαν.

Ὁ Στρατάρχης διώρισεν εὐθὺς τὴν Δ χιλιαρχίαν διοικου-
μένην ἀπὸ τὸν χιλίαρχον Γ. Δουδουνιώτην καὶ τὸ ἱππικὸν
ἐναντίον τῆς. Ἡ μάχη ἀναψέ πανταχόθεν πεισματώδης· ἡ
βοήθεια ἐκτυπῆθη καὶ ἐκινήθη εἰς αὐτὴν τὴν φυγὴν μετὰ μερι-
κὴν ζημίαν· ἡ θεὰ αὕτη ἀπῆλπισεν τὸν ὀπλαρχηγὸν Ἰωάννην
Ζελιγιαννέον καὶ τὸν ὑπεχρέωσε νὰ παραδοθῇ. Οἱ Τουρκαλ-
θανοὶ ἐνθαρρυνόμενοι εἰς τὰς βραχέεις καὶ στερεὰς ὀχυρώσεις
των, ἀντεπολέμουν ἀκατάπαυστα μετὰ τελείαν ἀνδρίαν τὰ Ἑλ-
ληνικὰ σώματα δεχόμενα μετὰ ἀφοβίαν τὴν ἀντίστασιν των.

ἐπιείσαν ὑπὸ τοὺς προμαχῶνάς των εἰς τρόπον, ὥστε ἀντεπιεμούντο πλέον μὲ τὰς πέτρας, τελευταῖον τοὺς εἰσπήδον πανταχόθεν ἐξ ἐφόδου, καὶ ἄλλους ἐθανάτωσαν, ἄλλους ἠγαλῶτισαν. Ἡ μάχη αὕτη διήρκεσεν ὥραν μίαν. Ἀπέδειξαν δὲ αὐτὴν τὴν ἀπαιτουμένην εὐπείθειαν καὶ ἀνδρίαν τὰ σώματα, δηλ. ἡ φρουρά, ἡ Β' πεντακοσιαρχία τοῦ ἀρχηγοῦ Β. Μαροβουνιώτου διοικουμένη ἀπὸ τὸν Ἰωάννην Κλίμακα, καὶ αἱ ἀνὰ ἄρτητοι ἑκατονταρχίαι τοῦ Χ. Βάρφη καὶ Γ. Φωκά· εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον ἔκαμαν καλὰ τὸ χρέος των ἡ Δ' χιλιαρχία καὶ τὸ ὑπὸ πικρὸν, τὸ ὁποῖον ἐβλάψε τοὺς ἐχθροὺς, διοικουμένον ἀπὸ τοῦ Α. Παπάζογλου. Ὁ Στρατάρχης ἐπήνεσε τὸ καλὸν πολέμου ὅλων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἐβράβευσε τὴν ἀνδρίαν τῶν στρατιωτῶν μὲ ἀρκετὰς χρηματικὰς δόσεις.

Εἰς τὴν μάχην αὐτὴν ἐθανάτωθη ἓνας εἰκοσιπένταρχος τῆς φρουρᾶς ὀνομαζόμενος Καραγιάννης καὶ ἐπληρώθησαν ἑνδεκα ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται· ὀλίγοι ἀπὸ τούτους ἔχουσιν ὀλίγον κίνδυνον.

Ὁ Στρατάρχης εὐχαριστήθη ἀρκετὰ καὶ εἰς τὴν διαγωγὴν πολλῶν, οἱ ἑποιοὶ δὲ ἐθανάτωσαν τοὺς αἰχμαλώτους, ὅλους εἰκοσιπέντε, διέταξεν εὐθὺς τὴν διαφύλαξιν τούτων καὶ ἀπέστειλε τοὺς χειρουργοὺς εἰς ἐπίσκεψίν των· ἐλευθέρωσε δὲ ὅλους τὴν 6. ἡμέραν καὶ τοὺς διεύθυνεν εἰς τὴν Λεβαδίαν.

Ἡ θέσις τοῦ Στεβενίκου συντείνει πολλὰ ὡς πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐκστρατείας καὶ εὐκολύνει ἀρκετὰ τὰ πολεμικὰ βήματα.

Ὁ στρατὸς ὅλος φέρεται μὲ τελείαν εὐταξίαν ὡς πρὸς τοὺς κατοίκους, οἱ ὁποῖοι τὸν προσφέρουσι δεξίωσιν ἀμοιβαίαν.

Ἡμερολόγιον ἀξιωματικῶν περὶ τῆς ἐκστρατείας τοῦ Α' χιλιαρχοῦ Κίτσου Τζαβέλα.

Ἀπὸ 11 Αὐγούστου ἕως 23 Σεπτεμβρίου.

Τῆς 11 τοῦ Αὐγούστου ὁ Α' χιλίαρχος Κίτσος Τζαβέλας διετάχθη παρὰ τοῦ Στρατάρχου τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος νὰ παραλάβῃ τὴν χιλιαρχίαν του καὶ τὴν πεντακοσιαρχίαν τοῦ ἀνταδελφοῦ του Νικολάου, καὶ νὰ τρέξῃ εἰς τὰς ἐπαρχίας Λοιδορικίου καὶ Μαλανδρίνου διὰ νὰ τὰς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τὸν ἀνυπόφορον ζυγὸν τῆς τυραννίας καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν διὰ τῆς Ναυπάκτου ἐνεργεῖν σιτισμὸν εἰς ἐφοδίαςιν τοῦ Ἰβραήμη. Μ' ὅλας τὰς ταλαιπωρίας καὶ τὰς ἐλλείψεις στερήσεις τῶν ἀναγκαίων τῶν ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του ἔτρεξε μ' ὅλην τὴν προθυμίαν, καὶ ἔπειτα ἀπὸ μυρίας δυσκολίας τοῦ διαπλοῦ των διὰ τοῦ ἐναντίου καὶ πρῶτον ἀνέμου, ἀπέβησαν εὐτυχῶς εἰς τὸ παράλιον τῆς Σεργούλας πλησίον τοῦ Τροϊζονίου. Φθάσας ἐκεῖ ὁ Α' χιλίαρχος καὶ συσκεφθεὶς περὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ λάβῃ, ἀμέσως ἔβαλεν εἰς κίνησιν τὰς δυνάμεις εἰς ὃν προέθετο σκοπὸν. Ἐκρίθη ἐπάναγκες νὰ καταλάβωσι τὴν Δέσιν τῆς Μονῆς τοῦ Κουτσερου καὶ τὴν τοῦ Παλαιοκάστρου Βελουχόδου· διώρισε λοιπὸν τὸν Κ. Ἰωαννίκιον μὲ μερικοὺς στρατιώτας καὶ κατέλαβον τὸν Κουτσερόν, ἐκ τοῦ ὁποῖου μέρους οἱ ἐχθροὶ ἐφυγον φοβηθέντες, καὶ ὑπῆγαν καὶ ἐνώθησαν μὲ τοὺς ἐν Λοιδορικίῳ στρατοπεδευμένους· συγχρόνως διέταξε τὸν Β' πεντακοσίαν Γιαννούσιον Πανομάραν νὰ παραλάβῃ τοὺς ἑκατοντάρχους Ν. Δράκον, Γιαννάκη

Τζαβέλαν, Γ. Πεύτχον, καὶ Θωμᾶν Πρέσαρην, καὶ μίαν εἰκοσιπενταρχίαν τῆς πεντακοσιαρχίας τοῦ Ν. Τζαβέλα μὲ τὸν καπετὰν Πιστιόλην Σαφάκαν, καὶ νὰ τρέξῃ νὰ κυριεύσῃ τὸ στενόν. Ἀμέσως ἐκίνησε τοῦτο τὸ σῶμα, καὶ δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐφθασεν εἰς τὴν εἰρημένην Δέσιν, ὅπου ἔστησε τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἐπὶ τοῦ Παλαιοφρουρίου κατέναντι τοῦ Λοιδορικίου. Ἦθελον καταλάβει καὶ τινὰς ἐχθροὺς αὐτόθι, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐσπούδαζον διὰ τὴν Δέσιν, ἄφησαν αὐτοὺς· ἐπῆραν ὅμως ὀλίγους ἱπποὺς. Ἠσύχαζον δὲ ἐκεῖ περιμένοντες καὶ τὸν Α' χιλίαρχον μὲ τὰς λοιπὰς ἑκατονταρχίας· ἐλθὼν δὲ καὶ αὗτος διεύθυνε καλῆτερον τὰ πρᾶγματα· ἐξέδωκε τὰς ἀναγκαίας προκηρύξεις εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ Λοιδορικίου καὶ Μαλανδρίνου, καὶ παραλαβὼν τοὺς λοιποὺς ἑκατοντάρχους Κ. Βεῖκον, Λ. Τζαβέλαν, Τ. Πανομάραν, Εὐ. Ἰωάννου, Κίτσον Πάτσην, Γ. Σούλον, τὴν ἑκατονταρχίαν τοῦ καπετὰν Μήτρου Τριανταφυλλίνας, Μήτρον Τσούγκαν καὶ τὸν Μ. Γκίλην, ἐξεστράτευσε καὶ ἐνώθη μὲ τὸν Β' πεντακοσίαν εἰς τὸ Βελούχοδον· αὐτόθι σκεφθεὶς πῶς θέλει δυνηθῇ νὰ ἀποδιώξῃ τοὺς ἐν Λοιδορικίῳ ἐχθροὺς καὶ τὸν καπετὰν Τούτονον διωρισμένον παρὰ τοῦ Κιουταχῆ καὶ εὐρισκόμενον εἰς Γρανίτσαν, ἀφοῦ ἄφησε τὴν ἀναγκαίαν δύναμιν εἰς Βελούχοδον, διευθύνθη μὲ τὸ ἄλλο σῶμα εἰς τὴν Γρανίτσαν. Ἐκεῖ ἦλθε καὶ ὁ καπετὰν Β. Μαστραπᾶς μὲ 100 στρατιώτας καὶ ἠνώθη μὲ τοὺς ἡμέτερους· αὗτος ἦτον παλαιὸς ἀξιωματικὸς τοῦ μακαρίτου Δ. Καλλισᾶ, Τίμιος, φιλελεύθερος καὶ ἄξιος, διότι, ἐνῶ ἡ ἐπαρχία τοῦ Λοιδορικίου διὰ τὰς περιστάσεις εἶχεν ὑποκλίνει εἰς τὸν ζυγόν, αὗτος ἐπρόκρινε τὰ δάστη καὶ τὰ βουνὰ, καὶ ἔζη μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον μέχρι τοῦ ἐρχομοῦ τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων. Κρίνας ὁ Α' χιλίαρχος ἀναγκαῖον νὰ καταλάβῃ καὶ τὴν Ἀρτοτίαν, ὡς χωρίον μέγαλον καὶ δυνατὸν, ἔστειλε τοὺς ἑκατοντάρχους Εὐαγγέλην Ἰωάννου καὶ Κίτσον Πάτσην αὐτόθι. Πληροφορηθεὶς δὲ κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν ἀπὸ γράμματα τοῦ Μεχμέτ ἀγαθὸν ὅτι, διὰ νὰ ἀναχωρήσῃ, ζητεῖ διὰ ἀσφάλειαν ἐνέχυρον, τὸν ἀπεκρίθη ὅτι δίδει τὸν ἐξαδελφόν του· ἀλλὰ πρὶν νὰ ὑπάγῃ τὸ γράμμα του, ἀνεχώρησε διὰ νυκτὸς μὲ ὅλους τοὺς περὶ αὐτὸν, καὶ τὴν ἰδίαν νύκτα οἱ εἰς τὸ Βελούχοδον ἡμέτεροι ὑπῆγαν ἐκεῖσε· τοῦτο μαθὼν διευθύνθη τὴν ἄλλην ἡμέραν καὶ ὁ ἴδιος πρὸς τὸ αὐτὸ μέρος. Ἀφοῦ λοιπὸν ἔβαλε τὰ πρᾶγματα ἐκεῖ εἰς τάξιν καὶ ὀργάνισε τὴν ἐπαρχίαν τῶν Σαλώνων κατὰ τὴν αἰτήσιν τοῦ καπετὰν Κομινᾶ, ὁ ὁποῖος διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος ἀπεφάσισε τὴν δυσίαν τοῦ νιοῦ του εὐρισκόμενον εἰς τὸ Ζητοῦνι τότε ἐνέχυρον, καὶ ἀφοῦ ἔστειλε τὸν Β' πεντακοσίαν εἰς τὸ Μακρυκάμπι διὰ νὰ ἀπαντήσῃ τὴν ἐχθρικὴν δύναμιν ἐτοιμαζομένην νὰ εἰσβάλῃ κατὰ τῶν ἡμετέρων, ἐκίνησε καὶ αὗτος μὲ τὸν Α' πεντακοσίαν, καὶ τὴν ἐπιούσαν ἐφθασεν εἰς Ἀρτοτίαν. Θεωρῶν προσέτι ὁ Α' χιλίαρχος ἀναγκαῖαν τὴν συγκρότησιν ἐπαρχιακῆς συνελεύσεως, διὰ νὰ ἀποφασίσουν πολλὰ οὐσιώδη καὶ ἀναγκαῖα πρᾶγματα, διὰ προκηρύξεων συνήθροισε τοὺς δημογέροντας ὅλων τῶν χωρίων, οἵτινες ἔστειλον ἀναφοράς πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν καὶ πληρεξουσίου διὰ νὰ παραστήσωσι τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου των. Ἐν τούτοις τὰ κατὰ τὸ Λοιδορικίον γινόμενα κατετάραξαν τὸν Ἀχμέτ Πρεβίσταν, διωρισμένον παρὰ τοῦ Κιουταχῆ ἐκτελεστικῇ

δυναμεις τῶν Κραβδάρων, ὁ ὁποῖος καὶ ἐμελέτησε νὰ συλ-
λάβῃ τοὺς δημογέροντας ὅλων τῶν χωρίων καὶ νὰ τοὺς
πλεῖσθαι μὲ φυλακὰς εἰς Λομποτινάν. Ἦρχισε λοιπὸν
ἀπὸ πολλὰς ἡμέρας νὰ συνάξῃ τὰ γεννήματα καὶ διά-
φορα τροφίμα αὐτῶν, τινῶν δὲ καὶ χρήματα, καὶ νὰ
ετοιμάζεται νὰ βαστάσῃ εἰς τὴν Λομποτινὰν πολιορκίαν.
Τοῦτο κατηνάγκασε τοὺς δυστυχεῖς κατοίκους νὰ ζητήσουν
τὴν βοήθειάν μας. Δὲν ἠμπόρεσεν ὁ Α' χιλιάρχος νὰ μείνῃ
διάφορος εἰς τὰ δεινὰ τῶν ἔστειλε τὸν Α' πεντακοσί-
αρχον νὰ ἐμποδίσῃ τὰ ληστικὰ ἐπιχειρήματα τοῦ Πρεδίσλα,
καὶ τὸν πολιορκήσῃ καὶ νὰ δώσῃ εἰς τοὺς Κραβδαρίτας τὴν
ἀναγκαστὴν βοήθειαν μετ' ὀλίγας ἡμέρας βλέπων ἀναγκαίαν
τὴν παρουσίαν του εἰς τὰ πράγματα τῶν Κραβδάρων,
ἐξεστράτευσεν καὶ ὁ ἴδιος καὶ ἠνώθη μὲ τὸ λοιπὸν στρατό-
πεδον τοποθετημένον εἰς τὰ Σκανταλάκια. Ἐνεκρίθη δὲ τότε
νὰ ἐκβάλουν τοὺς δυναμένους ὀπλοφορεῖν Λοιδορικιώτας
καὶ Κραβδαρίτας καὶ νὰ πολιορκήσουν στενωτέρα τὴν
Λομποτινὰν. Διῶρισε λοιπὸν τότε τὸν πεντακοσί-
αρχον Ν. Τζαβέλαν νὰ συνάξῃ τοὺς ἐνόπλους Κραβδαρίτας
καὶ τοὺς δημογέροντας ἐκάστου χωρίου, καὶ νὰ τοὺς
στείλῃ πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ παράδειγμα τῶν Λοιδορι-
κιωτῶν ἐπίσης διῶρισε καὶ τὸν ἐκατόνταρχον Γ. Τζαβέλαν
νὰ συνάξῃ τοὺς ἐνόπλους Λοιδορικιώτας καὶ νὰ ὑπάγῃ μὲ
αὐτοὺς εἰς τοὺς Πέντε Ἀγίους ὁμοίως διωρίσθησαν οἱ ἐκα-
τόνταρχοι Εὐαγγέλης Ἰωάννου καὶ Κίτσος Πάτσης νὰ
καταλάβουν τὸ χωρίον Κοτολίσταν. Οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐκρατοῦσαν
τὴν Λομποτινὰν, τὴν Ἐλιτσού, τὴν Βετολίσταν, τὴν Μικρὰν
Λομποτινὰν καὶ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, καὶ
ἀριθμοῦντο περὶ τοὺς ἑξακοσίους στρατιώτας, ἐπειδὴ κατ'
ἐκείνας τὰς ἡμέρας, πρὶν φθάσουν αἱ ἡμέτεροι εἰς τὰ Κραβ-
δαρα, εἶχεν ἔλθῃ ὁ Καφτάναγας τοῦ Κιουταχῆ διὰ τὸ
Μεσολόγγιον μὲ 300 στρατιώτας, τοὺς περισσοτέρους ἵππεις.
Ἀφοῦ διεύθυνε τὰ πράγματα ὁ Α' χιλιάρχος ὡς ἀνωτέρω,
παραλαβὼν τὸν Α' πεντακοσί-
αρχον καὶ τινὰς ἐκατονταρχίας
ἦλθεν εἰς τὴν Βοϊτζάν, διὰ νὰ περιμεῖνῃ τοὺς δημογέροντας.
Μὲ τὸ ἴδιον φρόνημα τοῦ καπετὰν Βασίλη Μαστρα-
πᾶ ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν Α' χιλιάρχον καὶ ὁ καπε-
τὰν Γιάννης Φαρμάκης τοῦτον ὡς εἰδήμονα τοῦ τό-
που ἀπέστειλε μὲ 100 στρατιώτας εἰς τὴν Κοζίτζαν
διὰ νὰ χαλάσῃ τοὺς μύλους, ὅπου ἄλθαν οἱ ἐν Λομποτινᾷ
ἐχθροὶ, ὅστις ἐφάνη πρόθυμος νὰ ἐνεργήσῃ καθ' ὅλην τὴν
ἐκτασιν τὸ χρέος τοῦτο, καὶ ἐπροξένησεν ἀκόμη πολλὰς
δυσκολίας εἰς τοὺς ἐχθρούς. Ἐκ τούτου βιασθέντες οἱ ἐν τῷ
μοναστηρίῳ τοῦ Ἀγίου Δημητρίου Τούρκοι καὶ φοβούμενοι
μὴ περικυκλωθῶσιν ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους, διὰ νυκτὸς ἔφυγον,
καὶ τὴν αὐτὴν νύκτα κατὰ διαταγὴν τοῦ Α' χιλιάρχου
ἐκίνησε μία πενηνταρχία ἀπὸ τὴν Κοτολίσταν καὶ κατέλαβε
τὸ μέρος αὐτό· συγχρόνως διετάχθη ὁ Εὐ. Ἰωάννου νὰ παρα-
λάβῃ τὴν ἐκατονταρχίαν του καὶ νὰ ἐνωθῇ μὲ τὸν Φαρμάκην.
Εἶχε φθάσει τότε καὶ ὁ καπετὰν Μακρυγιάννης μὲ μερικοὺς
στρατιώτας ἀπὸ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα διωρίσθη καὶ αὐτὸς
νὰ ἐνωθῇ, καὶ οὕτω νὰ σχηματίσουν εἰς τὴν Κοζίτζαν στρα-
τόπεδον. Μετὰ ταῦτα ὁ Α' χιλιάρχος ἐκίνησε παραλαβὼν
τὸν Α' πεντακοσί-
αρχον ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ πιάσῃ τὸ μονα-
στήριον τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, νὰ συγκεντρώσῃ πλησίον

τῆς Λομποτινᾶς τὰς δυνάμεις καὶ νὰ κάμῃ στενωτέραν τὴν
πολιορκίαν. Οἱ ἐχθροὶ, φαίνεται, κατὰ τὴν προλαβούσα
εἰδοποίησιν ἔξηλθον ἀπὸ τὴν Λομποτινὰν περὶ τοὺς 200
καὶ κατέλαβον τὸ Στενὸν ἐμπρὸς τοῦ δρόμου, ἐνεδρεύοντες
διὰ νὰ κτυπήσουν τοὺς ἡμετέρους, τοὺς ὁποῖους μόλις τοὺς
εἶδον πλησιάζοντας αἱ Τούρκοι, καὶ ἔφυγον. Ἀμέσως τότε ὁ
Ἑλληνικὸς στρατὸς ἐκινήθη κατ' αὐτῶν καὶ πολεμοῦντες
τοὺς ἐδίωξαν ἕως εἰς Λομποτινάν· εἰς αὐτὸν τὸν πόλεμον
ἀγνοεῖται ἡ ζημία τοῦ ἐχθροῦ. Μετὰ ταῦτα οἱ ἡμέτεροι
ἠκολοθούνησαν τὸν δρόμον των καὶ ὑπῆγαν εἰς τὸ μοναστήρι
ἐκεῖ εὑρον κατὰ πρόσκλησιν προτέραν τὸν Μακρυγιάννην
καὶ τινὰς τῶν δημογερόνων τῶν Κραβδάρων. Τὴν ἐπαύριον
συνεκροτήθη συμβούλιον περὶ σχεδίου μετὰ πολλὰς προ-
τάσεις καὶ σκέψεις, ἐνεκρίθη νὰ σχηματίσουν δύο στρατό-
πεδα ἀπὸ τὰ δύο μέρη τῆς Λομποτινᾶς· δηλαδὴ ὁ πεντα-
κοσί-
αρχος Ν. Τζαβέλας μὲ μίαν τῶν ὑπ' αὐτὸν ἐκατονταρχιῶν
καὶ μετὰ τινὰς ἐνόπλους Κραβδαρίτας, ὁ ἐκατόνταρχος Εὐαγγ-
γέλης Ἰω. ὁ Μακρυγιάννης καὶ ὁ Φαρμάκης νὰ τοποθετηθῶν
εἰς τὴν Δέσιν Μελίσι, ὁ δὲ Α' χιλιάρχος μετὰ τοῦ Α' πεν-
τακοσί-
αρχου καὶ λοιπῆς δυνάμεως νὰ καταλάβουν τὸ ἄλλο
μέρος· διετάχθη συγχρόνως καὶ ὁ Γ. Τζαβέλας νὰ συνάξῃ
ὅσον τάχος τοὺς ἐνόπλους Λοιδορικιώτας καὶ νὰ ὑπάγῃ εἰς
Ἀλποχωρί, καὶ ὅταν πιάσῃ ταύτην τὴν Δέσιν, νὰ εἰδοποιήσῃ
τὸν Α' χιλιάρχον, διὰ νὰ λάβῃ τὰς ἀναγκαίας ὁδηγίας τοῦ
νὰ κόψῃ πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ Πρεδίσλα ἀπὸ τὴν ἐπαρχίαν. Συν-
ῆθρυσεν λοιπὸν τοὺς δημογέροντας καὶ συσκεφθέντες ἐσύστη-
σαν ἐπομένως καὶ διοίκησιν ἱοικὴν διὰ νὰ ἀνταποκρίνεται μὲ
τὸν Α' χιλιάρχον δι' ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὴν ἐπαρχίαν καὶ
τὸ στρατόπεδον πράγματα. Οἱ ἐν Λομποτινᾷ ἐχθροὶ ἐπιθυ-
μοῦντες νὰ ἀνοίξουν τὸν δρόμον Παπαδίου πρὸς τὸ μέρος τῆς
Ναυπάκτου, διὰ νὰ εὐκολύνουν τὴν διάβασιν ἐκατὸν πενήντα
στρατιωτῶν ἐρχομένων εἰς βοήθειαν, ἐξεστράτευσαν περὶ
τοὺς 250 ἵππεις καὶ πεζοὶ καὶ διευθύνθησαν πρὸς τὸν Σκο-
πὸν· ἀλλ' ὁ γενναῖος Φαρμάκης καταλαβὼν ταύτην τὴν
Δέσιν, τοὺς ἐμποδίσεν ἀπὸ τοῦ νὰ προχωρήσουν, οἵτινες δὲν
ἐτόλμησαν μῆτε νὰ πλησιάσουν, ἀλλὰ μὲ καταισχύνῃ
ἐπέστρεψαν ὀπίσω τὴν νύκτα. Τούτων οὕτως ἐχόντων καὶ
ἐτοιμαζομένων τῶν ἀναγκαίων διὰ τὴν πολιορκίαν, δηλαδὴ
ἐργαλείων διὰ τάφρους καὶ ὑπονόμους, καὶ ἐμμενόντων τῶν
ἡμετέρων εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην, ἦλθον ἀπὸ διάφορα μέρη
εἰδήσεις καὶ ἐπὶ τῆδες ἀπεσταλμένοι, ἀναγγέλλοντες ὅτι οἱ
ἐν Νεαπάτρᾳ ἐχθροὶ ἐτοιμάζονται δραστηρίως νὰ εἰσβάλουν
εἰς τὰς ἐλευθέρας ἐπαρχίας. Εἰς ταύτην τὴν περίστασιν
ἐνεκρώθησαν οἱ κάτοικοι Λοιδορικίου καὶ Κραβδάρων· ὅθεν
ἐφάνη ἀναγκαί-
α ἡ παρουσία τοῦ Α' χιλιάρχου εἰς τὴν Ἀρ-
τοτίαν, διὰ νὰ φροντίσῃ νὰ ἀσφαλισθοῦν αἱ ἀναγκαῖαι
Δέσεις. Διαθέσας δὲ τὸ στρατόπεδον τῶν Κραβδάρων καλῶς,
διορίσας καὶ τὸν ἐκατόνταρχον Γ. Τζαβέλαν νὰ διευθυνθῇ
ἀντὶ τοῦ Ἀλποχωρίου πρὸς τὴν Ἀρτοτίαν καὶ διατάξας τὸν
ἐκατόνταρχον Γ. Σούλον μετὰ τοῦ καπετὰν Ἀναγνώστου
Καναβοῦ, ὅστις ἠκολούθησε εἰς τὸν στρατὸν ἀπὸ τὸ Λουτράκι
καὶ ἐφάνη ὠφέλιμος, νὰ διαμεῖνουν μετὰ μεγίστης προσοχῆς
εἰς τὸ μοναστήρι, αὐτὸς παραλαβὼν τὴν λοιπὴν δύναμιν,
2 ὥρας πρὸ τῆς αὔγης ἔφθασεν εἰς τὴν Ἀρτοτίαν· εὐθὺς ἐμ-
ψύχωσε τοὺς κατοίκους ὅσον ἠδυνήθη, τοὺς παρεκίνησε πρὸς

ταύτα τὰ πράγματα τῶν καὶ τῆς οἰκογενείας τῶν εἰς ὄχυν-
 τας, καὶ τοὺς ἐνόπλους νὰ στείλουν εἰς τὸ συστηθησὺ-
 νον στρατόπεδον. Τὰ ἴδια μέτρα ἐλήφθησαν γενικῶς περὶ
 τῶν καὶ τῶν Λοιδορικίου καὶ Κραββάρων. Μετὰ ταῦτα ἐκί-
 νηται ὁ Ἀ' χιλιάρχος μετ' ὃν Ἀ' πεντακοσί'αρχον, μετ' ὃν ἐκα-
 τόνταρχος Κ. Βεῖκον, Γ. Τζαβέλαν, Γ. Πάσχον, Κρίτσον
 Πάτοιν καὶ τινες ἐντοπίους καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὴν Ἀλο-
 γόδρυσιν, σύνορον τοῦ Λοιδορικίου καὶ Πατρατζικίου, ἀφοῦ
 ἐντοπίως διώρισε τὸν καπετὰν Πιστιόλην Σαφάκαν νὰ
 κατελάβῃ τὴν Ὀξειάν πλησίον εἰς τοὺς προμαχῶνας τοῦ μα-
 κρινέου στρατηγοῦ Σαφάκα. Ἐνῶ οἱ ἡμέτεροι ἠσφάλισαν
 αὐτῶν τὰς θέσεις, οἱ ἐν Λομποτινῇ ἐχθροὶ κατὰ τὴν 14 καὶ
 16 τοῦ τρέχοντος ἔκαμον ἐφοδον κατὰ τῶν ἡμετέρων εἰς τὸ
 Μυρμηγκάρι. Ὁ πόλεμος ἐστάθη πεισματικῶς καὶ ἀπὸ τὰ
 δύο μέρη. Οἱ Τούρκοι ὀρμήσαντες πολλάκις ἀπεκρούσθησαν
 ἀνδρείοτατα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων· τέλος ἡ νύξ διέλυσε τὴν
 μάχην. Ἐκ τῶν ἰδικῶν μας εἰς μόνος ἐπληρώθη ὁ πε-
 νταρχος Κώστας Στράτης, ὅστις ἠρίστευσε γενναί-
 ας. Οἱ καπετάνιοι Εὐαγγέλης, Μακρυγιάννης καὶ Φαρ-
 μάκης ὠδήγησαν καλῶς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς στρατιώτας.
 Οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπέστρεψαν μετ' ἐκείνην καταισχύνῃν, ἀφοῦ
 ἀφήσαν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης περὶ τοὺς 50 φονευμένους,
 οἱ οἷς καὶ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Πρεδίστα, οἱ ὅποιοι ἐφέρθησαν εἰς
 Λομποτινὰν ἐπάνω εἰς ζῶα· ἀγνοεῖται δὲ ὁ ἀριθμὸς τῶν πλη-
 γωμένων αὐτῶν. Ἐὰν δὲ οἱ ἡμέτεροι δὲν ἐτελείοναι τὰ πολε-
 μεφῶδια, ἤθελον κάμει εἰς τὸν ἐχθρὸν βλάβην σημαντικὴν καὶ
 ἀσθαντικὴν.

Ταῦτα ἐγένοντο κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος καὶ εἰς τὸ στρατό-
 πεδον τῶν Κραββάρων· εἰς δὲ τὴν ἐπάνω Μουσνίτζαν, ὅπου
 ἦτον διωρισμένος ὁ Β' πεντακοσί'αρχος Γ' Πανομάρας, δὲν
 ἔμειναν οὐδ' ἐκεῖ τὰ ὅπλα μας ἀκίνητα. Τοῦτο τὸ στρατό-
 πεδον ἐκράτει περὶ τοὺς 1000 ἐχθροὺς εἰς τὸν Ἀετὸν τῆς
 Νεαπάτρας· δὲν ἔλειψε δὲ νὰ δώσῃ μέγα θάρρος καὶ εἰς
 τὰ χωρία τῶν Σαλώνων. Εἰς παρομοίαν περίστασιν
 ἐστελεν εἰς βοήθειάν των ὁ Β' πεντακοσί'αρχος τὸν
 καπετὰν Β. Μαστραπᾶν καὶ τὸν ἐκατόνταρχον Μ. Γκί-
 λην μετ' 300 στρατιώτας· ἅμα δὲ ἡ βοήθεια ἐφθάσεν,
 ἐκινήθη κατ' αὐτῶν ὁ Ἀχμέτ ἀγας Βόλης, διωρισμέ-
 νος παρὰ τοῦ Κιουταχῆ φρούραρχος τῶν Σαλώνων. Οἱ
 ἡμέτεροι συνήχθησαν ὅλοι εἰς τὸ Καστέλι· ἐκεῖ διεθυ-
 νθησαν καὶ οἱ ἐχθροί. Τὴν ἄλλην ἡμέραν συνεκροτήθη μάχην
 ὁ Ἀχμέτ Βόλης μετ' ὃν περὶ αὐτὸν 600 στρατιώτας ὑπῆγε
 κατὰ τῶν ἡμετέρων, οἱ ὅποιοι ἀντεστάθησαν μετ' ἐκείνην
 γενναίως· τετράκις ἔκαμαν ἐφοδον, καὶ ἀπεκρούσθησαν
 μετ' ἐκείνην καὶ καταισχύνῃν των· τέλος μὴν ὑποφέροντες οἱ
 ἰδιοὶ μας ὤρμησαν κατ' αὐτῶν καὶ ἐπιάσθησαν χεῖρας μετ'
 χεῖρας. Ἡ μάχην διήρκεσεν ὥρα, ἔξ. Ἐφινεύθησαν ἀπὸ μὲν
 τοὺς ἐχθροὺς περὶ τοὺς 30, ἐκτὸς τῶν πληγωμένων·
 τὰ ἄξιον σημειώσεως εἶναι μετ' ἑνα στρατιώτην τοῦ κα-
 πετὰν Μαστραπᾶ, ὁ ὅποιος μετ' ὁ μόνον τὸ τουφέκι του
 ἐπιάσθη μετ' ὃν ἴδιον Ἀχμέτ ἀγαν καὶ ἐπάλευσε, χωρὶς
 ὅμως μήτε ὁ ἑνας, μήτε ὁ ἄλλος νὰ φονευθῇ. Ἐκ δὲ τῶν
 ἡμετέρων οὐδεὶς ἐπληρώθη, οὐδ' ἐφονεύθη. Τὴν δὲ ἄλλην
 ἡμέραν ὁ Ἀχμέτ Βόλης ἀνεχώρησε εἰς τὰ Σάλωνα ἀπολαύσαι
 τῆς τολμῆς του. Ἐτρεξεν εἰς βοήθειαν καὶ ὁ

Β' πεντακοσί'αρχος, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασεν εἰς τὴν μάχην.
 Ὁ Ἀ' χιλιάρχος εὐρισκόμενος εἰς Ἀλογόδρυσιν καὶ μαθὼν
 ὅτι ὁ Τσάγκος Τομαρίτσας μετ' 600 στρατιώτας, τοποθετη-
 μένος εἰς τοῦ Βλαχιώτη τὸ Μνήμα ἔμελλε νὰ πιάσῃ τὴν
 Ὀξειάν καὶ τοὺς προμαχῶνας τοῦ Σαφάκα, ἔτρεξε καὶ ἐπρό-
 λαβε, ἐπειδὴ μετὰ μίαν ὥραν εἶδομεν τοὺς ἐχθροὺς ἐρχο-
 μένους, καὶ ἀφοῦ μᾶς παρετήρησαν ὡπισθοδρόμησαν.

Ἀφοῦ τέλος πάντων οἱ ἐν Νεαπάτρᾳ ἐχθροὶ ἐδυναμώ-
 θησαν μετ' ἐκείνην δύναμιν ὑπὸ τὸν Ἀσλάν Μπεην Πούζαν, καὶ
 ἐνόμισαν ὅτι εἶναι δυνατοὶ νὰ κινηθῶν ἐναντίον τῶν ἰδικῶν
 μας, καὶ νὰ δώσουν καὶ βοήθειαν εἰς τὸν Ἀχμέτ Πρεδίσταν,
 κινήσαντες ἐστρατοπέδευσαν εἰς Γαρδῆκι, δύο ὥρας μακρὰν
 τῶν ἡμετέρων, ὑπὸ τοὺς ἀρχηγούς Ὀσμάν πασαν, Ἀσλάν
 Μπεην, Τσάγκον Τομαρίτσαν, Ρακίμπεην, Μεχλούλ, Ντόν-
 τον καὶ ἄλλους πολλούς· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ἐλογίζετο
 περὶ τὰς 3000, κατὰ τὰς ὁποίας ἐλάδομεν πληροφορίας
 ἀπὸ τινος τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου. Ἐδυναμωθέντες τοι-
 ουτοτρόπως ἦλθον μετὰ τὸ γεῦμα νὰ στρατοπεδεύσουν εἰς
 τὴν Γραμμένην Ὀξειάν, μίαν ὥραν μακρὰν τοῦ ἡμετέρου
 στρατοπέδου. Ἡ θέσις, τὴν ὁποίαν κατέλαβον, εἶναι ἐκ
 φύσεως δυνατὴ ὁλότης, καὶ αὐτόθι ἐσπούδαζον νὰ κατασκευάσουν
 καὶ προμαχῶνας· εἰδόντες δὲ οἱ Ἕλληνες τοῦτο δὲν εὐχαρι-
 στήθησαν νὰ τοὺς ἀφήσουν νὰ ἐμφωλεύσουν πλησίον των,
 ἀλλὰ περὶ τὰς 7 ὥρας τῆς ἡμέρας ἐστελεν ὁ Ἀ' χιλιάρ-
 χος τὸν Β' πεντακοσί'αρχον Γ. Πανομάραν μετ' 400
 στρατιώτας νὰ πολεμήσῃ μετ' αὐτῶν. Τὸ σῶμα τοῦτο
 ὤρμησε μετ' ἐκείνην γενναίως, ὥστε ἀπεδίωξαν
 τοὺς ἐχθροὺς ἀπὸ τοὺς δύο των προμαχῶνας καὶ τοὺς ἐκλείσαν
 εἰς τὴν τελευταίαν ῥάχην τὴν δύσβατον καὶ ἀπότοπον
 κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν ἐκίνησε καὶ ὁ Ἀ' χιλιάρχος
 ἀφήσας εἰς τὸ στρατόπεδον τὸν Ἀ' πεντακοσί'αρχον, καὶ
 διευθύνθη αὐτοπροσώπως εἰς τὴν μάχην. Ἡ μάχην τότε ἐγί-
 νετο πεισματικῶς ὅσον, ὥστε οἱ Ἕλληνες ἐστενοχώρησαν
 τοὺς ἐναντίους καὶ εἰς αὐτὴν ταύτην τὴν θέσιν οὗτοι δὲ δεκα-
 πλασίως ἀνώτεροι στενοχωρηθέντες καὶ καταισχυνθέντες
 ἔκαμον ἐφοδον κατὰ τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες τοὺς ἀντεστάθησαν
 γενναίως· δις τοὺς ἀπεδίωξαν φονεύσαντες ἀπείρους.
 Βλέποντες τέλος οἱ ἰδιοὶ μας ὅτι ἡ θέσις δὲν ἦτον κατὰ
 ἡλὸς νὰ σταθῶν, μήπως πάθουν κάμμιαν ζημίαν, ἀπέσπ-
 ρησαν μετ' ὅλην τὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν ἀφοῦ λοιπὸν ἀπεμα-
 κρύνθησαν ἀρκεῖα, οἱ ἐχθροὶ τοτε ἐξεληνύθησαν ὤρμησαν κατ'
 αὐτῶν ἀλαλάζοντες Ἀλλάχ, Μωάμεθ. Οἱ ἡμέτεροι πιάσαντες
 καλὴν θέσιν ἡτύχαζον, οἱ δὲ Τούρκοι δὲν ἐτόλμησαν νὰ τοὺς
 πλησιάσουν διόλου, ἀλλ' ἐπιστρέψαντες διευθύνθησαν εἰς τὸ
 Γαρδῆκι καὶ εἰς τοῦ Βλαχιώτη τὸ Μνήμα. Ὁ πόλεμος διήρ-
 κεν ὥρας τέσσαρας μέχρι τῆς ἐνδεκάτης. Μετρουῦνται φ-
 νευμένοι περὶ τοὺς 100, ἐν οἷς καὶ πολλοὶ ἀξιωματικοί, διότι
 ἠκούσαμεν τοὺς ἐχθροὺς φωνάζοντας ἀλλήλους “μὴ προχω-
 ρεῖτε εἰς ἀναζήτησίν των, διότι τὸν τὰδε καὶ τὸν τὰδε μπεην
 καὶ τὸν τὰδε ἀγαν, τοὺς εἶδομεν φονευμένους...”, ὁ δὲ ἀριθμὸς
 τῶν πληγωμένων ἀγνοεῖται. Ἀπὸ τοὺς ἡμετέρους ἐπληρώ-
 θησαν 3 καὶ 1 φονευμένοι.

Οἱ ἐχθροὶ καὶ οἱ Ἕλληνες ἐπολέμησαν μετ' ἀμοιβαίον θρη-
 σκευτικὸν πείσμα καὶ μετ' ἀμοιβαίαν γενναίωσαν.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Τὸ ἐξῆς ἄρθρον δημοσιεύθεν εἰς τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας ἡ ἑρμηνεία αἰσίου, τῆς περιεργείας τῶν ἀναγνωστῶν μας, ὡς περιστρεφόμενον περὶ τὰ Ἑλληνικὰ πράγματα.

Διὰ τοῦτο οἱ τρεῖς Πρέσβεις συέρχονται εἰς Κέρκυραν, ὅπως νὰ συνδιαλεχθῶσιν ἄρα γε περὶ τῆς μελλούσης τύχης τῆς Ἑλλάδος, ἣ δὲν θέλουν συνέλθῃ εἰμὴ διὰ τὸν τύπον; Ἀρα γε ἡ Γαλλικὴ ἐκστρατεία δὲν ἐκρίθη δι' ἄλλο ἀναγκαιὰ παρὰ διότι ἔχουν ἐνδόμυχον πεποιθῆσιν ὅτι ἡ Πόρτα δὲν θέλει ἀποφασίσει νὰ στείλῃ Πρέσβυν εἰς Κέρκυραν, καθὼς τὴν ἐπρότειναν; Ἡ ἀποστολὴ τῆς ἐκστρατείας δὲν ἦεν ἄρα γε εἶναι πρόωρος, ἐὰν ἐνεδέχετο νὰ γένη τις συνδιαλλαγὴ;

Δὲν γίνεται ἐκ τούτων ἐξαγωγὴς ὅτι, ἐὰν ἡ Γαλλικὴ ἐκστρατεία δὲν ἀφορᾷ εἰρὴν τὸ ἀδείασμα τῆς Πελοποννήσου, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ τι κοινὸν μετὰ τὰς ἐν Κερκύρᾳ συνδιαλέξεις, καθότι ἐκείνη προηγήθη τῆς ἐνάρξεως τούτων; Δὲν εἶναι καὶ τοῦτο πασιδῆλον ὅτι ἡ Πόρτα δὲν θέλει συμμεθεῖναι οὐδαμῶς τῶν συνδιαλέξεων τούτων, αἵτινες μέλλουν νὰ γένουν κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς συνθήκης τῆς 6 Ἰουλίου; εἰς τί θέλουν ἀποπερατωθῇ αἱ ἐν Κερκύρᾳ συνδιαλέξεις, ἐὰν οἱ Πρέσβεις δὲν δύνανται ν' ἀποφασίσουν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ ἐκτελέσωσι τὰ ψηφισθησόμενα. Τίς ὠφέλεια τῆς Γαλλικῆς ἐκστρατείας, ἐὰν αὕτη δὲν εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συνδιαλέξεων τούτων, αἵτινες μέλλουν νὰ παρέξωσι τὰ μέσα τὰ πρὸς στερέωσιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος;

Οἱ ἀγῶνες τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, ἡ πρὸς αὐτὸν ἐμπροσθέντων Δυνάμεων, καθὼς καὶ ἡ ἐν Κερκύρᾳ διατριβὴ τῶν Πρέσβεων, ἀποδεικνύουν ὅτι τὸ ἔργον τῶν τελευταίων τούτων δὲν ὑφίσταται εἰς ἀπ' αὐτῶν διοικητικὰς πράξεις, ἀλλ' ὅτι τοὺς ἀναμένουν ἀντικείμενα πολὺ μεγαλητέρου λόγου ἄξια, καὶ ὅτι ἡ Γαλλικὴ ἐκστρατεία εἶναι προηγουμένως νὰ ὑποστηρίξῃ τὰ παρ' αὐτῶν ἀποφασισθησόμενα.

Κατὰ τὰς ἐν Κερκύρᾳ γενομένας παρὰ τῶν Πρέσβεων προδιαθέσεις, εἶναι πιθανὸν ὅτι θέλουν διακρίψει πολὺν κέρρον ἐκεῖ. Αἱ συνδιαπραγματεύσεις τῶν δύνανται λοιπὸν νὰ λάβωσιν ἑκτασιν, καὶ νὰ γένωσι τόσον ἀλλότρια τοῦ ἀποτελέσματος τῆς Γαλλικῆς ἐκστρατείας, ὅσον καὶ αὕτη ἐκείνων. Ὅθεν, ἐὰν ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐρέσκη ἀφοριστικῶς τὴν προσοχὴν τῶν Πρέσβεων, καὶ ἡ παρουσίᾳ αὐτῶν ἔχῃ πραγματικὸν σκοπὸν, θέλουν προσβλέπει ἀναγκαιῶς εἰς ἄλλα πολλοῦ λόγου ἄξια ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ Ἑλληνικὴ ὑπόθεσις ἐμπορεῖ νὰ εἶναι μὲν θάσις, ἀλλὰ τὰ ὅποια ἤθελον ἐκτείνει τὴν σφαῖραν τῆς συσκέψεώς των, καὶ τοὺς ἀναγκάσει νὰ ἐνσυχολογῶσι πλεονέτερον περὶ τῶν Εὐρωπαϊκῶν πραγμάτων ἢ περὶ τῶν Ἑλ-

ληνικῶν. Αἱ σκέψεις αὗται θέλουν λάβει τότε ἐμπροσθέντων πεδίων εὐρύχωρον, τὸ ὅποιον τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς ἤθελον ἀναδείξει ἰδιαιτέρως εὐγονον, καὶ θέλουν δυνήθῃ νὰ λύσωσι πολλὰ δυσεξίτητα ζητήματα. Τὰ προτερήματα μόνον δὲν ἀρκοῦν ἐνταῦθα, χρειάζεται ἐμπειρία καὶ θαυρεῖα τῶν πραγμάτων γνῶσις. Ποιὸς λοιπὸν ἠδύνατό τις νὰ καλέτῃ εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, τὸ ὅποιον ἤρχισε μὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖ ἀκόμη μεγάλους ἀγῶνας ἐξ αἰτίας τῆς τυφλότητος τῆς Πόρτας, εἰμὴ τοὺς τρεῖς Πρέσβεις, αἵτινες ἠκολούθησαν τὸν δρόμον τῶν Ἀνατολικῶν πραγμάτων, καὶ γνωρίζουν ὅλας τὰς μεταβολὰς τοῦ μεγάλου τούτου δραματός, τοὺς ὑποκριτὰς αὐτοῦ, τὸ πνεῦμα τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῶν προσώπων;

Ο σκοπὸς τῶν Πρέσβεων ἦτο καὶ εἶναι ἀνκμφιδόλως ἡ εἰρήνη. Εἰς Κέρκυραν, καθὼς καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν δὲν θέλουν παραβλέπει τιποτε διὰ ν' ἀποφύγουν τὸν ἔλεγχον ὅτι δὲν ἐξετέλεσαν τὸ ἔργον των μὲ τιμὴν. Ἀλλ' εἶναι δύσκολον νὰ παύσῃ τις, ἐὰν εἰς τὸ ἐξῆς θέλουν εἶναι εὐτυχέστεροι ἢ κατὰ τὸ παρελθόν, καὶ ἐὰν θέλουν δρέφει τὸν καρπὸν τῶν ἀγῶνων των. Εἰς μάτην ἀπέβησαν ὅλαι αἱ προσπάθειαι εἰς τὸ ν' ἀναγκάσουν τὴν Πόρταν νὰ δεχθῇ τὴν συνθήκην τῆς 6 Ἰουλίου, διὰ νὰ ἐπαναφέρουν τὴν εἰρήνην εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἢ καὶ ἐδείξε πολλάκις ἡ Πόρτα εἰρηνικοὺς σκοποὺς, τοὺς ὁποίους ἐδέχθησαν μετὰ σπουδῆς αἱ Δυνάμεις διὰ νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν ποθοῦμενον σκοπὸν, ἀλλ' οἱ ὅποιοι δὲν ἐχρησίμευσαν εἰς ἄλλο εἰμὴ ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ἐτρέφοντο μάταιαι ἐλπίδες. Συνέβηλον μάλιστα κατὰ πολλὰ εἰς τὸ νὰ συγχύσωσι τὸ ζήτημα, καὶ νὰ φέρωσι τὸν τρομερὸν πόλεμον τὸν διαβραχέντα ἤδη μεταξὺ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Πόρτας.

Αἱ μικραὶ πρόσδοι, τὰς ὁποίας ἔκαμον μέχρι τοῦδε τὰ Ρωσικὰ στρατεύματα, καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἀποβαίνουν κατὰ τὴν κοινὴν προσδοκίαν, εἶναι ἱκαναὶ νὰ τυρλώσουν τὴν Πόρταν καὶ τοὺς συνηγόρους αὐτῆς περὶ τῆς ἀληθινῆς των θέσεως, καὶ ν' ἀποκαταστήσωσιν ἀδύνατον πᾶσαν συνδιαλλαγὴν. Ἡ μεταξὺ τῶν Δυνάμεων καὶ μάλιστα τῶν μεσολαβουσῶν ἐπικρατήσασα μέχρι τοῦδε ἁρμονία, ἣ τις ἰνάγκασε τὸ Ρωσικὸν συμβούλιον νὰ λάβῃ εἰρηνοποιὰ μέτρα κατὰ τὸ Αἰγῆϊον Πέλαγος, ἐνῶ κάμνει πεισματωδέστατον πόλεμον εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Αἴμου, δὲν θέλει κάμει πιθανῶς ἄλλο εἰμὴ νὰ αὐξήσῃ ἀκόμη μὲ τὴν ἐπίτασιν τοῦ πολέμου τούτου, τοῦ ὁποίου ἡ ἑκδοσις δὲν φαίνεται ἀμφίβολος, καὶ θέλει ὑποχρεώσῃ τὰς ἄλλας Δυνάμεις νὰ βιάσωσι τὴν Πόρταν εἰς παραχωρήσεις, καὶ νὰ τὴν διδάξωσι περὶ τῶν κινδύνων, οἵτινες τὴν ἐπαπειλοῦν.

Τότε οἱ Πρέσβεις ἤθελον ἐμπροσθεῖν νὰ μεταχειρισθῶσιν

Πλατων τὰς διπλωματικὰς δυνάμεις ν' ἀναδειχθῶσι πλεονάζοντες τῆς εὐγνωμοσύνης τῶν λαῶν καὶ τῶν δυνάμεων, καὶ ν' ἀποκτήσωσι δόξαν αἰδίων, ἐὰν κατώρθωσιν νὰ καταπείσωσι τὴν Πόρταν ὅτι ἡ μετριοφροσύνη καὶ τὸ φιλικὸν βασιλεύει εἰς τὸ συμβούλιον τῶν βασιλέων· ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας δὲν τρέφει ὀλιγώτερον τὰ φρονήματα ταῦτα ἢ οἱ Βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας· ὅτι αὐτὸς ἀπέδειξε τρανώτατα τὴν μετριοφροσύνην τοῦ δια τῆς ὁποίας ἔκαμεν εἰς τὸ Αἰγαῖον Πόλεμος χρήσεως τῶν ναυτικῶν τοῦ δυνάμεων, καὶ ὅτι ὁ ἅλος πάντων αὐτὴ χρεωστῇ νὰ συγκατανεύσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν χεῖρα εἰς συνδιαλλαγὴν. Ἐὰν ἡ Πόρτα ἀπέρριπτε τὰς παρακλήσεις τῶν, ἡδύνατο τότε νὰ τὴν γνωστοποιήσῃ τὴν δυσἀρέσκειαν τῶν δυνάμεων καὶ νὰ διακηρύξῃ πρὸς αὐτὴν ὅτι ἐσκέφθησαν περὶ τῶν μέσων τοῦ νὰ καταπαύσωσι πόλεμον, ὅστις δύναται ν' ἀποδοῇ ἐπικίνδυνος εἰς τὴν ἡσυχίαν καὶ τὸ συμφέρον ὅλων. Ὅθεν ἡ ἐν Κερκύρᾳ παρουσία τῶν τριῶν Πρέσβων μᾶς φαίνεται ὅτι ἔχει προκείμενον ὅρον ν' ἀποδείξῃ εἰς τὴν Πόρταν τὴν ἀρμονίαν, ἥτις βασιλεύει μεταξύ τῶν τριῶν δυνάμεων, ἐκ τῆς ὁποίας αὐτὴ ἔχει τὰ πάντα νὰ ἐλπίζῃ, καὶ τὰ πάντα νὰ φοβῇται...

Ἡ Γαλλικὴ ἐκστρατεία ἀποστελλομένη καθ' ἡν ὥραν ὁ Ἰσραὴλ πᾶσας μολὶς δύναται νὰ διατηρηθῇ εἰς τὴν Πελοπόννησον· ἐξ αἰτίας τῆς ἐπαγρυπνήσεως τῶν συμμαχικῶν στόλων, ὅτε ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις στερεώνεται καὶ λαμβάνει καθημέραν δυνάμιν, διὰ ν' ἀπολαύσῃ τέλης πάντων τὴν εὐτυχίαν ὅτι ἡγόρασε μόνη διὰ τῆς νίκης τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς πατρίδος· ἡ ἐκστρατεία αὕτη ἐμπορεῖ νὰ ἐγκαταταχθῇ μεταξύ τῶν σκέψεων, τὰς ὁποίας ἀπεδώκαμεν εἰς τὸν σύλλογον τῶν Πρέσβων. Ἐμπορεῖ δὲ νὰ ἔχῃ τὸν διπλοῦν σκοπὸν τοῦ ν' ἀποκαταστήσῃ τάχιστα τὸν πόλεμον [*] εἰς τὴν Πελοπόννησον, καὶ νὰ καταπείσωσι τὴν Πόρταν ὅτι αἱ δυνάμεις δύνανται νὰ ἐβάλουν εἰς ἐκτέλεσιν τὰς ἀποφάσεις τῶν. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην αὕτη ἤθελεν ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον τῶν ἐν Κερκύρᾳ συνδιαλέξεων, ἐκ τῶν ὁποίων ἤθελεν ἐξαρτᾶσθαι ἡ μεγαλητέρα ἢ συντομωτέρα παρουσία τῆς εἰς τὴν Πελοπόννησον. Ἡ ἐκστρατεία ἄρα αὕτη ἔγινε μὲ πνεῦμα εἰρήνης, καὶ δὲν θέλει λάβῃ χαρακτῆρα πολέμιον, εἰμὴ ἀφοῦ ἐξαλειφθῇ πᾶσα ἐλπίς τοῦ νὰ ἀκούσῃ τὸν ὀρθὸν λόγον ἡ Πόρτα. Ὁ χωρισμὸς τῶν Πρέσβων, ὅστις ἤθελε πρέλθῃ ἐκ τῆς διαλύσεως τῶν συνδιαλέξεων τῶν, ἡδύνατο μόνος νὰ φέρῃ τὴν Εὐρώπην εἰς ἐπίφοβον κατάστασιν, καὶ νὰ δώσῃ νέαν διεύθυνσιν εἰς τὰ μέτρα τὰ μέχρι τῆς σήμερον ληφθέντα.

Ἐκ Λονδίνου, 29 Σεπτεμβρίου.

Βεβαιῶται ὅτι ὁ βασιλεὺς πάσχει ἀπὸ τριῶν ἑβδομάδων ἀσθρίτιν συνδυεμένον μὲ πυρετὸν διαλείπωντα. Ἀπεστάλη δὲ ταχυδρόμος πρὸς τὸν δούκα Σουτσεξ, ὅστις ἐμελλε ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Ἰρλανδίαν, διὰ νὰ τὸν προσκα-

λέσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ πάραυτα· νομίζεται δὲ ὅτι ἡ ἀνάκλησις τοῦ γίνεται ἐξ αἰτίας τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τῆς Α. Μ.

— Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸν Ταχυδρόμον τὰ ἑξῆς:

“Ἡ κατάστασις τῆς Ἰρλανδίας, καὶ πρὸ πάντων αἱ πρὸ ὀλίγων ὥρῶν ἐλθοῦσαι ἐκεῖθεν εἰδήσεις ἐγέννησαν εἰς τὸ ἄστυ φόβους, οἵτινες ἠϋξήθησαν ἀπὸ τοὺς διαδοθέντας λόγους περὶ τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάστασιν τῆς τιμῆς τῶν δημητριακῶν καρπῶν.”

Ἡ κατάστασις τῆς Ἰρλανδίας, λέγει ἡ αὐτὴ ἐφημερίς, ἀποκαθιστᾷ ἀναγκαῖα ἀποφασιστικὰ μέτρα, ἀλλὰ δὲν θέλει ὁμιλήσῃ, λέγει, τώρα περὶ τῶν γινομένων παρησκευῶν ἢ περὶ τῶν παραδεχθησομένων μέτρων. Ἀρκεῖται δὲ μόνον νὰ εἴπῃ ὅτι αἱ παρασκευαὶ αὗται καὶ τὰ μέτρα ταῦτα εἶναι ἀνάλογα μὲ τὸν κίνδυνον.

Ἐκ Παρισίων, 3 Ὀκτωβρίου.

Αἱ ἐκ Λονδίνου ἐλθοῦσαι σήμερον πρῶτ' εἰδήσεις εἶναι τόσοι σπουδαῖαι, ὥστε νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ὑποχρεώσωμεν τοὺς ἀναγνώστας μας νὰ δώσουν πολλὴν προσοχὴν εἰς αὐτάς. Ἡ ἀσθένεια τοῦ βασιλέως, οἱ δεινοὶ φόβοι, τοὺς ὁποίους προξενεῖ ἡ κατάστασις τῆς Ἰρλανδίας, καὶ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις προετοιμάζεται νὰ λάβῃ κατ' ἐκείνου τοῦ τόπου, τέλος πάντων ἡ σπουδαία φιλονεικία ἢ περὶ τοῦ ἀποκλεισμοῦ τοῦ Ἑλλησπόντου γενομένη ἐφέλκουν κατὰ τὸ παρὸν ἔλυν τὴν προσπάθειαν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν ἐπὶ τῆς Μεγάλῃς Βρεταννίας.

[Γαλλ. Ἐφημ.]

Ὁ εὐγενὴς λόρδος Bridhoc εὐρισκόμενος ἤδη εἰς Αἴγυπτον χάριν περηγήσεως, φιλάνθρωπος κινούμενος ἡλευθέρωσε 14 Ἕλληνας αἰχμαλώτους, τοὺς ὁποίους δι' ἰδίῳ του ἐξόδῳ ἔστειλεν εἰς Σύραν πρὸς τὸν ἐκεῖ Κύριον Α. Σ. Βιτάλην ἀντιπρόξενον τῆς Βρεταννικῆς Α. Μ. καὶ διέταξε ν' ἀποσταλῶσιν ὁμοίως δι' ἐξόδου του εἰς τὰς πατρίδας τῶν· εὗτος δ' ἐξετέλεσε τὴν διαταγὴν μὲ ὅλην τὴν ἀκρίθειαν καὶ προθυμίαν.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

Προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ ἐν Ναυπλίῳ πτωχοὶ καὶ ξένοι ἀσθενεῖς προσέτι καὶ οἱ γέροντες, ὅσοι ἔχουσι χρεῖαν συμβουλῆς ἱατροῦ ἢ ἱατρικῶν, νὰ προστρέχωσιν ἐλευθέρως εἰς τὸν δημόσιον ἱατρὸν Ναυπλίου, καὶ λαμβάναν εὐθὺς τὰ ἱατρικὰ χωρὶς παράδες. Γίνεται ἐπὶ αὐτοὺς ἡ φιλάνθρωπος αὕτη εὐεργεσία, διὰ νὰ μὴν ἀπατῶνται ἀπὸ τινος, οἱ ὁποῖοι δοκιμάζουσι νὰ μάθωσι τὴν ἱατρικὴν μὲ κίνδυνον τῆς πολυτίμου ζωῆς τῶν ἀνθρώπων, γυμνόνοντες τοὺς πτωχοὺς Ἕλληνας ἀπὸ τοῦ ὀλίγου ἀργυρίου, τὸ ὁποῖον ἐξοικονομοῦσι πρὸς τροφήν των. Ἐρρώσθε!

Τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1828, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ ἱατρὸς

Πέτρος Στεφανίδης

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

[*] Τὴν εἰρήνην (ἴσως). Σ. τοῦ Σ.